

Arrest

nr. 85 177 van 25 juli 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 18 april 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 maart 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juni 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die *loco* advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VIJVER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 19 maart 2012 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie die op 17.10.2011 werd ingediend door:

Naam: R. (...)

Voorna(a)m(en): G. F. (...)
Nationaliteit: Afghaanse
Geboortedatum: (...)
Geboorteplaats: (...)
Identificatienummer in het Rijksregister: (...)
Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene heeft niet afdoende aangetoond in het verleden ten laste geweest te zijn van de referentiepersoon. Uit de voorgelegde bankafschriften kan enkel afgeleid worden dat de referentiepersoon sedert juni 2011 aan betrokkene financiële hulp gaf; Aangezien betrokkene een aanvraag gezinshereniging indiende op 17.10.2011 is hiermee niet aangetoond dat betrokkene in minstens de zes maanden voor de aanvraag ten laste was van de referentiepersoon.

Betrokkene heeft niet aangetoond onvermogen te zijn in het land van herkomst: betrokkene legt als bewijs hiervan een attest van de Afghaanse ambassade van Den Haag voor. Dit attest vervangt echter geen officieel document dat werd uitgegeven door de bevoegde plaatselijke autoriteiten en kan daarom niet aanvaard worden als afdoende bewijs.

Omwille van deze redenen wordt het recht op verblijf aan betrokkene geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In wat kan gekwalificeerd worden als een enig middel werpt de verzoekende partij de schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, en de motiveringsplicht.

De verzoekende partij betoogt dat de dienst Vreemdelingenzaken haar beslissing niet op afdoende wijze gemotiveerd heeft. De verzoekende partij verwijst eveneens naar artikel 149 van de Grondwet. De verzoekende partij stelt dat zij niet kan akkoord gaan met de bestreden beslissing. Zij is het oneens met de motivering van de bestreden beslissing. Zij stelt dat zij wel degelijk ten minste zes maanden voor de aanvraag ten laste was van de referentiepersoon. Zij is sinds 2010 ten laste van haar dochter, mevrouw S.R., van Nederlandse nationaliteit. De verzoekende partij kan de tenlasteneming bewijzen aan de hand van bankafschriften. Zij verwijst naar stuk 3. Op de dag van de aanvraag heeft zij deze afschriften met zich meegenomen naar de gemeente. De loketbediende vroeg uitdrukkelijk naar de bankafschriften van de laatste drie maanden. Begin februari 2012 heeft deze loketbediende teruggebeld naar de verzoekende partij en gevraagd langs te komen voor bijkomende informatie. De verzoekende partij is op dinsdag 7 februari 2012 naar de gemeente Edegem gegaan en kreeg te horen dat de loketbediende die hem opgebeld heeft met verlof was. Een andere collega van de laatstgenoemde stond de verzoekende partij te woord. Volgens deze dame hoefde de verzoekende partij niets meer toe te voegen aan haar dossier. Mocht er toch nog iets nodig zijn dan zou de verzoekende partij een brief krijgen. Zij deelde de verzoekende partij zelfs letterlijk mee dat haar dossier overeenkomstig de nieuwe wetgeving volledig in orde was.

De verzoekende partij stelt verder dat zij wel degelijk heeft aangetoond dat zij onvermogen was in het land van herkomst. Zij legde de volgende stukken voor: een brief van de ambassade van Afghanistan in Nederland (stuk 4), en een brief van de verzoekende partij met de vertaling in het Engels. Deze laatste brief bewijst dat zij geen eigendom in Afghanistan heeft. Zij heeft dit bewijs voorgelegd via de ambassade van Afghanistan in Nederland. De dienst Vreemdelingenzaken hechtte weinig belang aan deze brief. Volgens de dienst Vreemdelingenzaken zijn de lokale autoriteiten beter geplaatst om een dergelijke brief te schrijven. Vandaar dat de verzoekende partij dit via de lokale autoriteiten heeft geregeld. De verzoekende partij verwijst naar stuk 5. Het is dus niet correct te motiveren dat de verzoekende partij niet zou aangetoond hebben onvermogen te zijn in het land van herkomst. De motivering is foutief.

Ten slotte stelt de verzoekende partij dat zij op geen enkel ogenblik kennis heeft kunnen nemen van het feit op grond van welk wetsartikel de aanvraag tot gezinshereniging werd geweigerd. Ook hier schiet de motivering te kort.

2.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen.

Waar de verzoekende partij verwijst naar de rechtspraak van het Hof van Cassatie inzake de motivering van rechterlijke beslissingen en naar artikel 149 van de Grondwet, volstaat de vaststelling dat noch de rechtspraak over de motiveringsplicht inzake rechterlijke beslissingen, noch het artikel 149 van de Grondwet evenwel toepasselijk zijn op administratieve beslissingen. Deze verwijzingen kunnen bijgevolg niet dienstig worden aangevoerd (RvS nr. 150.529, 21 oktober 2005).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt op dat het stuk dat de verzoekende partij bij haar verzoekschrift voegt, namelijk de 'Vertaling van een bevestigingsbrief uit het Perzisch naar het Nederlands' van het ministerie van Buitenlandse Zaken van Afghanistan, niet gedateerd is. Deze fax werd echter verstuurd op 18 juni 2012. De bestreden beslissing dateert van 19 maart 2012, zodat het bestuur vanzelfsprekend geen rekening kon houden met het document. Het bestuur kan immers enkel rekening houden met informatie waarvan zij op het moment van de bestreden beslissing kennis heeft of zou moeten hebben.

De loutere bewering van de verzoekende partij dat het de loketbediende zou zijn die haar zou verteld hebben dat zij slechts bankoverschrijvingen zou moeten bijbrengen van drie maanden voor de aanvraag, wordt zelfs niet met een begin van bewijs gestaafd. Het stuk 3 waarnaar de verzoekende partij verwijst bevindt zich overigens niet bij het verzoekschrift.

In het administratief dossier bevinden zich wel bankafschriften, en deze dateren van de periode van 6 juni 2011 tot en met 16 september 2012. Het motief van de bestreden beslissing waarin de dienst Vreemdelingenzaken als volgt stelt: *"Uit de voorgelegde bankafschriften kan enkel afgeleid worden dat de referentiepersoon sedert juni 2011 aan betrokkene financiële hulp gaf; Aangezien betrokkene een aanvraag gezinshereniging indiende op 17.10.2011 is hiermee niet aangetoond dat betrokkene in minstens de zes maanden voor de aanvraag ten laste was van de referentiepersoon"* klopt dus, en de verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat dit niet het geval is.

Verder maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat het attest van de Afghaanse ambassade van Den Haag een officieel document vervangt dat werd uitgegeven door de bevoegde plaatselijke autoriteiten en daarom niet kan aanvaard worden als afdoende bewijs. Zij betwist overigens niet expliciet dat dit voorgelegde document een officieel document niet kan vervangen en daarom onvoldoende bewijskrachtig is. Zoals hiervoor reeds werd gesteld kon het bestuur geen rekening houden met het document dat de verzoekende partij bij haar verzoekschrift bijbrengt.

Uit voorgaande bespreking is gebleken dat het enig middel niet gegrond is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng juli tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,
mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

De griffier,

C. VAN DEN WYNGAERT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;
griffier.

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC